

Pathology of the animation educational system in the tenth grade of the Technical and Vocational High School

Fatemeh Esfahani *,¹

¹Master Student, Yazd university, Iran

Corresponding author:esfahani.fateme2626@gmail.com Received:2022/08/28 Accepted:2023/03/14

Background and Objectives: The aim of the current research is to identify the existing injuries in the tenth grade of animation in technical and professional conservatories based on the qualitative method of phenomenology.

Methods: The method of the current research is qualitative phenomenology. The statistical population of this research is 20 people in general, including 15 students of these two conservatories (who were selected purposefully), 3 students of the two conservatories (who were selected based on their teaching experience) and two become directors of conservatories. The research tools were semi-structured interview and observation. To analyze the data, it was tried to produce credible and informative results by using the Claizari strategy and based on the narrative data obtained from the interviews as well as classroom observations, while understanding the phenomenon under study from the perspective of the statistical population of this research.

Findings: In total, 8 main themes and 26 sub-themes were extracted, and the main themes of this research include: "Ignorance and lack of sufficient knowledge of the students about the field of animation, insufficient and up-to-date facilities and equipment of the conservatory, lack of skills and lack of mastery of the student's subjects. The large volume and content of books for specialized workshop courses, the limited amount of time for specialized workshop courses, the lack of ability to assess students' abilities when entering the conservatory, the unpopularity of the conservatory and especially the field of animation among families and society, and not having enough motivation to continue their education. In this field.

Conclusion: As a result, the current research shows that there are damages in the educational system of animation field that need to be investigated and corrected in order to improve and improve the efficiency of this field.

Keywords: Pathology, animation, educational system, technical and professional academy

آسیب شناسی نظام آموزشی رشته پویانمایی در پایه دهم هنرستان فنی و حرفه ای

فاطمه اصفهانی^{۱*}

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه یزد، ایران

پذیرش: ۱۴۰۱/۱۲/۲۳

دریافت: ۱۴۰۱/۰۶/۰۶

*نویسنده مسئول: esfahani.fateme2626@gmail.com

چکیده

زمینه و اهداف: هدف پژوهش حاضر، شناسایی آسیب های موجود در مقطع دهم رشته پویانمایی هنرستان های فنی و حرفه ای بر اساس روش کیفی پدیدارشناسی می باشد.

روش ها: روش پژوهش حاضر براساس روش کیفی پدیدارشناسی می باشد. جامعه آماری این پژوهش به طور کلی ۲۰ نفر، شامل ۱۵ نفر از هنرجویان این دو هنرستان (که به صورت هدفمند انتخاب شدند)، ۳ نفر از هنرآموزان دو هنرستان (که بر اساس سابقه تدریس بیشترانجام شدند) و دو مدیر هنرستان ها می شوند. ابزار پژوهش، مصاحبه نیمه ساختاریافته و مشاهده بود. برای تحلیل داده ها، سعی شد تا با استفاده از راهبرد کلایزری و مبتنی بر داده های روایتی بدست آمده از مصاحبه ها و همچنین مشاهدات کلاسی، ضمن درک پدیده مورد مطالعه از منظر جامعه آماری این پژوهش، نتایج باورپذیر و پرمایه ای تولید شود.

یافته ها: در مجموع ۸ مضمون اصلی و ۲۶ مضمون فرعی استخراج گردید که مضمون اصلی این پژوهش شامل: "ناآگاهی و نداشت شناخت کافی هنرجویان در باره رشته پویانمایی، کافی و به روز نبودن امکانات و تجهیزات هنرستان، ضعف مهارت و مسلط نبودن هنرآموز بر مباحث درسی، حجم زیاد و محتوای مطالب کتاب های دروس تحصصی کارگاهی، کم و محدود بودن زمان دروس کارگاهی تحصصی، نبود امکان استعدادسنجی هنرجویان موقع ورود به هنرستان، محبوب نبودن هنرستان و به ویژه رشته پویانمایی در بین خانواده ها و جامعه و نداشتن انگیزه کافی برای ادامه تحصیل در این رشته" می شدند.

نتیجه گیری: در نتیجه، پژوهش حاضر نشان می دهد که در نظام آموزشی رشته پویانمایی آسیب هایی وجود دارد که جهت بهبود و کارآمدی این رشته، نیازمند بررسی و اصلاح می باشند.

كلمات کلیدی: آسیب شناسی، پویانمایی، نظام آموزشی، هنرستان فنی و حرفه ای

مقدمه

نقش آموزش در پویایی حیات اجتماعی و ضرورت توجه به کارکردهای اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی آن برای دولت و مردم مضاعف شده است. تغییرات شگرف و رقابتی کشورهای جهان در دستیابی هرچه سریعتر به توسعه اقتصادی و رفاه اجتماعی و تاثیر این تحولات باعث توجه بیشتر به نقش و کارکردهای آموزش عمومی و عالی شده است. چنانچه برای رسیدن به منابع انسانی یکی از بهترین و مهمترین سرمایه گذاری‌ها روی آموزش و پرورش است. زیرا هدف آموزش و پرورش، آماده کردن دانش آموزان برای برعهده گرفتن مشاغل تخصصی در آینده و شرکت در نظام تقسیم کار است. یکی از زیر شاخه‌های آموزش و پرورش هنرستان فنی و حرفه‌ای می‌باشد که یکی از مراکزی است که باید به عنوان مرکز تولید کار عمل کند و هنرجویان کارآفرین تربیت نماید. واضح است که رشد و توسعه اقتصادی بیشتر کشورها با نظام آموزش و پرورش آنها گره خورده است و بر این اساس نقش آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در توسعه اقتصادی و اشتغال بسیار پر اهمیت می‌باشد لذا تلاش شده تا جهت گیری این نظام به سمت توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای با هدف آموزش فنون و مهارت‌های مورد نیاز جامعه باشد. هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای یکی از مکان‌های آموزشی هستند که دانش آموزان برای کسب مهارت‌های فنی یا هنری پس از پایان سال نهم متوسطه به آن جا می‌روند و یک دوره سه ساله را برای آموزش دیدن در این مکان سپری می‌کنند. هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای از مدارس معتبر زیر نظر وزارت آموزش و پرورش می‌باشند و دارای رشته‌های متنوعی هستند. به طور کلی رشته‌های هنرستان به ۴ بخش خدمات، صنعت، کشاورزی و هنر تقسیم می‌شود. یکی از اهداف اصلی در نظام آموزش فنی و حرفه‌ای تربیت و پرورش نیروهای متخصصی است که بتوانند از مهارت‌های کسب شده در روند آموزش به صورت موفقیت آمیزی در محیط کار استفاده کنند. یکی از این مهارت‌ها، آموزش رشته پویانمایی (انیمیشن) می‌باشد که در سال‌های اخیر به صورت گستردگی در بسیاری از زمینه‌ها مورد استفاده قرار گرفته و بسیار پرکاربرد است. پویانمایی هنر نمایش دو بعدی تصاویر می‌باشد که به قدری سریع می‌باشد که ببیننده تصور می‌کند تصاویر در حال حرکت هستند. همچنین این رشته جایگاهی برای ادغام مجموعه ای از هنرها در قالب‌های متنوع است. با توجه به تنوع تکنیک‌های این حوزه و با وجود نیروهای جوان، با استعداد و علاقمند و ظرفیت هنری و فرهنگی، می‌توان به توسعه این هنر - صنعت در آینده ای نزدیک امیدوار بود. به همین علت ضروری است که به مسئله‌ی آموزش و آسیب شناسی آن به عنوان امری مهم و حساس در زیربنای فرهنگی و اجتماعی این رشته توجه بیشتری شود. در این زمینه پژوهش‌های مختلفی به آسیب شناسی نظام آموزشی و رشته پویانمایی پرداخته اند و ابعاد مختلف آن را مورد بررسی قرار داده اند لیکن یا تحقیقات به صورت سطحی بوده و یا به دلیل کهنه شدن و قدیمی بودن نتایج آن‌ها چندان مورد توجه قرار نمی‌گیرند. پیش از پژوهش حاضر برخی از پژوهش‌هایی که در زمینه مرتبط با موضوع این تحقیق انجام شده به شرح ذیل می‌باشد که بر اساس ترتیب تاریخی عنوان شده است: فائزه فیض (۱۳۸۵) در مقاله‌ای با عنوان "آسیب شناسی نظام آموزشی رشته انیمیشن در ایران با نگاهی به نظام آموزشی فرانسه" سعی نموده است تا با نگاه مقایسه‌ای به وضعیت آموزش انیمیشن در ایران و فرانسه، صرفاً برخی جنبه‌های مثبت و منفی آموزش دانشگاهی انیمیشن در ایران را بررسی کند و امیدوار است تا با نقد سازنده جنبه‌های مثبت و منفی مختلف انیمیشن در کشور، شاهد تبدیل آن به یک صنعت در آینده نزدیک باشیم و انیمیشن ایزان بتواند جایگاه

بین‌المللی شایسته ای برای خود بیابد. محمد تقی و فروغ تصدیقی (۱۳۹۰) در مقاله ای با عنوان "آسیب-شناسی نظام آموزشی ایران در افق ۱۴۰۴" ابتدا به آسیب‌های نظام آموزشی ایران و سپس راهکارهای آن پرداخته و به این نتیجه رسیده اند که مسئولان نظام آموزشی باید تمام همت خود را صرف برنامه‌ریزی های کوتاه مدت و بلند مدت، برای توسعه‌ی دانش و فناوری اطلاعات در آموزش و پرورش و جهانی شدن آن نمایند. رضا تاج آبادی و همکاران (۱۳۹۲) در مقاله ای با عنوان "نقش آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در توسعه‌ی کارآفرینی و اشتغال زایی" به بررسی و آشکارسازی جایگاه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در کارآفرینی و اشتغال زایی می‌پردازد و هدف اصلی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای را تربیت نیروی کار مورد نیاز بخش‌های مختلف جامعه بر می‌شمرد و این آموزش‌ها را ابزاری برای مقابله با بیکاری که ناشی از تغییرات در اقتصاد جهانی است می‌دانند. فاطمه کتیرازن (۱۳۹۳) در پژوهشی با عنوان "بررسی برنامه آموزشی رشته انجمنی‌شناسی هنرستان و بازدهی آن در بخش‌های مرتبط در کشور" به دنبال یافتن راه حلی برای ارتباط آموزش در هنرستان و بازار کار در این رشته است و با بررسی محتوای دروس، ساعت‌آموزشی، روش‌های تدریس، مصاحبه‌ها و تجربه‌های میدانی برای ارتباط فعال بین هنرجویان و استودیوهای تولید راهکارهایی پیشنهاد می‌دهد و برای آموزش کارآمد به تناسب محتوای درسی با دوره، تصحیح روش‌های آموزشی و تربیت هنرآموز در آموزش و پرورش را توصیه می‌کند. زهرا سادات آیت‌اللهی (۱۳۹۳) در پژوهشی با عنوان "بررسی تحلیلی آموزش دانشگاهی انجمنی‌شناسی در ایران با نگاهی به آموزش انجمنی‌شناسی در پنج مدرسه معتبر دنیا" در صدد یافتن ضعف برنامه‌های درسی در آموزش و هدایت جوانان علاقه مند به انجمنی‌شناسی در دانشگاه‌های ایران است و با تحلیل برنامه‌های درسی انجمنی‌شناسی در مقاطع تحصیلی دانشگاهی ایران به دنبال تدوین یک برنامه درسی جامع و پاسخگو به مشکلات آموزشی رشته انجمنی‌شناسی برای مطالعات و تحقیقات کامل‌تر بعدی می‌باشد. احمد حیدری گوجانی (۱۳۹۶) در مقاله ای با عنوان "آسیب‌شناسی نظام آموزشی کشور" با تعریف نظام آموزشی و بررسی آن، به تاثیری که نظام آموزشی می‌تواند بر جامعه بگذارد می‌پردازد و بیان می‌کند که تغییر نظام برنامه‌های آموزشی به صورت یک جانشین آلترناتیو در سطح کلان باید بلند مدت و هدف محور باشد و در دوره اجرا بتواند معایب و نواقص نظام آموزشی پیشین را برطرف کند. حسن هاشمیان (۱۳۹۶) در پژوهشی با عنوان "آموزش هنر در نظام آموزشی کشور" به شرح وضعیت کنونی آموزش هنر در ایران و اهمیت و ضرورت توجه به درس هنر در توسعه فعالیت‌های امور تربیتی پرداخته است و رویکردهای آموزشی و پرورشی متنوعی از جمله: شناخت ویژگی‌های روحی و روانی، پرورش تفکر منطقی و تفکر منعطف، پرورش خلاقیت، پرورش حس کنجکاوی و جستجوگری و پرورش حس زیباشناسی را به عنوان اهداف بسیار مهم آموزش هنر بر می‌شمرد. ولی بهرامی (۱۴۰۰) در کتابی با عنوان "آسیب‌شناسی نظام آموزشی در ایران" در هشت فصل به بررسی موانع و مشکلاتی که نظام آموزشی در ایران با آن مواجه است پرداخته و در پایان هر فصل با توجه به آگاهی و شناخت نسبت به آن مشکل، راهکارهایی برای سیاست‌گذاران، برنامه‌ریزان و مدیران آموزشی ارائه کرده است تا بتوانند با شناخت بهتری نسبت به مسائل و مشکلات و چالش‌های پیش رو، برنامه‌ریزی و تصمیماتی بهتر اتخاذ نمایند. نظام آموزشی برای نیل به اهداف مورد نظر خود با موانع و چالش‌هایی مواجه است که توجه و شناخت نسبت به این موانع و چالش‌ها می‌تواند به مدیران و سیاست‌گذاران آموزشی کمک کند تا با نگاه عمیق‌تر و اشراف بیشتر نسبت به مسائل پیش روی خود به برنامه‌ریزی‌های موثرتری اقدام

نمایند و تا این موانع شناسایی نشود نمی‌توان راه درمان و علاج سیستم بیمارگونه را تجویز نمود. با مرور مطالعاتی که در گذشته در این زمینه انجام شده مشخص شد که با وجود پژوهش‌هایی که در زمینه آسیب-شناختی نظام آموزشی و هنرستانهای کشور و آسیب شناختی رشته انسیمیشن در ایران انجام شده هنوز تحقیق یا پژوهشی با موضوع آسیب شناختی نظام آموزشی رشته پویانمایی در پایه دهم هنرستان صورت نگرفته است لذا پژوهش حاضر به دنبال این است که با استفاده از رویکرد پدیدارشناسی آسیب‌ها و چالش‌های نظام آموزشی رشته پویانمایی را از طریق مصاحبه و از میان صحبت‌ها، تجربیات و روایت‌های هنرآموزان و هنرجویان این رشته مشخص نماید و بتواند از این راه بینش خود را نسبت به مشکلات و آسیب‌های این رشته گسترش دهد و با توجه به نتایج به دست آمده در صدد کمک به بهبود شرایط آموزشی این مقطع از رشته پویانمایی هنرستان باشد. از طرف دیگر تجربه نشان داده که در دنیای امروز غفلت از مهارت‌های پایه، اشتغال پذیری را کاهش داده، به همین دلیل در توصیه‌های سازمان‌های جهانی یونسکو و یونیک بر اهمیت آموزش مهارت‌های پایه تاکید می‌شود. به نظر می‌رسد که مسئولان برنامه‌های آموزش فنی و حرفه‌ای در کشور ما رویکردهای جدید را مورد توجه قرار نداده اند. پویانمایی مهارت و هنری است که نیاز به آموزش و دوره‌های تخصصی دارد. تربیت نیروی کارآمد و متخصص از وظایف هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای است. پایه دهم رشته پویانمایی اولین مقطع از دوره سه ساله آموزشی هنرستان است که دانش آموزان برای تحصیل و آموزش انسیمیشن وارد آن می‌شوند و آموزش در این مقطع به لحاظ تغییر دوره آموزشی از متوسطه اول به متوسطه دوم و تخصصی شدن دروس از اهمیت بالایی برخوردار است. اما آموزش در این مقطع به دلیل مشکلات اجرایی و محتوایی پاسخگوی تقاضای نیروی کارآمد مورد نیاز نیست. از آنجایی که گسترش و پیشرفت در هر رشته نیازمند بررسی و آسیب شناختی آن رشته است تا موانع و چالش‌های آن برطرف گردد و زمینه برای شکوفایی آن مهیا شود، آسیب شناختی رشته انسیمیشن در مقطع دهم هنرستان، که اولین سال ورود هنرجویان به این رشته از هنرستان است می‌تواند کمک زیادی به بهبود شرایط و فراهم شدن بستری جهت پیشبرد اهداف آموزشی این رشته تحصیلی نماید. پژوهش حاضر سعی دارد تا با استفاده از رویکرد پدیدارشناسی که یکی از روش‌های کیفی است و می‌تواند مفاهیم و مضامین یک پدیده را با توجه به معنایی که افراد از آن پدیده در زندگی خود تجربه کرده اند روشن نماید، به تحلیل تجربه زیسته هنرجویان، هنرآموزان و مدیران و ادراک دیدگاه‌های آنان پرداخته و علاوه بر کسب شناخت عمیق از نظام آموزشی این رشته، به بررسی این سوال بپردازد که، چه آسیب‌ها و مشکلاتی در مسیر آموزش رشته پویانمایی در پایه دهم هنرستان قرار دارد؟

روش پژوهش

این پژوهش با رویکرد پدیدارشناسی و به روش کیفی صورت گرفته است. در فرآیند مطالعه‌ی پدیدارشناسی، پس از انتخاب موضوع یا پدیده مورد مطالعه، محقق به گردآوری داده‌ها از اشخاصی می‌پردازد که تجربه آن موضوع را دارند و به بسط و ترکیبی توصیفی از جوهره و ماهیت تجربه می‌پردازد. این توصیف شامل دو سوال می‌باشد: چه چیزی تجربه شده و چگونه تجربه شده است؟ (موستاکاس^۱، ۱۹۹۴: ۲۱). به نظر می‌رسد که این گونه خاص از تحقیق بتواند دانشی توانمند و بومی در باب چیستی پدیده مورد مطالعه فراهم نماید. برای

^۱. Moustakas

گردآوری داده های این پژوهش، از روش های مصاحبه ای نیمه ساختاریافته و مشاهده ای مشارکتی استفاده شده است. از مشاهده و مصاحبه به عنوان روشی برای کشف تجربیات زیسته استفاده شد. جامعه آماری این پژوهش هنرجویان، هنرآموزان و مدیران دو هنرستان فنی و حرفه ای دخترانه شهرستان خمینی شهر بودند که ۱۵ نفر از هنرجویان به صورت هدفمند و ۳ نفر از هنرآموزان براساس تجربه تدریس بیشتر انتخاب شدند. با دو مدیر هنرستان ها هم به صورت جداگانه مصاحبه انجام شد. همچنین پژوهشگر برای درک بهتر مسئله و رسیدن به جواب سوال پژوهش، به مدت ۳۲ ساعت در ۴ کارگاه درسی تخصصی کلاس دهم رشته پویانمایی حضور یافت (دو کارگاه ۸ ساعته از هر هنرستان) و مشاهده انجام داد تا مسائل و مشکلات را از نزدیک و از جنبه های مختلف بررسی و تحلیل نماید. لازم به ذکر است که در سال دهم رشته تحصیلی پویانمایی، هنرجویان تنها دو کارگاه تخصصی درسی دارند و بقیه دروس، دروس عمومی و پایه می باشد و پژوهشگر برای رسیدن به آسیب ها باید به واکاوی و مشاهده این دو کارگاه می پرداخت. در این پژوهش برای تحلیل داده ها از روش تحلیل مضمون استفاده گردید. بعد از انجام مصاحبه ها، متن تمامی آنها برروی کاغذ نوشته شده، سپس پژوهشگر به خواندن و بازخوانی مکرر متن تمامی مصاحبه ها می پردازد. تم های جزئی و فرعی مشخص شده، پژوهشگر به دسته بندی و سازماندهی این تم ها می پردازد. با مقایسه و درنظر گرفتن تفاوت ها و شباهت های تم های فرعی، تم های کلی تر بدست می آید و در آخر بوسیله تجمعی و تلفیق داده ها، تم های نهایی استخراج شده و می توانیم فهرست کاملی از مضمون ها را ارائه دهیم.

درباره پایایی^۱ و روایی^۲ نتایج در پژوهش های کیفی می توان از چهار ملاک اعتبارپذیری، انتقال پذیری(پایایی) و تأیید پذیری نام برد؛ لینکن^۳ و گوبای^۴(۱۹۸۷) به نقل از صدوqi (۱۳۸۷) چهار معیار زیر را برای پژوهش های کیفی بر Shermande اند:

قابل قبول بودن^۵: از طریق آن ، پژوهشگران به دنبال اثبات اطمینان به "درستی" یافته هایشان هستند. در اینجا رونوشت های مصاحبه و گزارش پژوهش به شرکت کنندگان داده می شود تا ببینند که آن ها با یافته های پژوهشگر موافق اند یا مخالف.

انتقال پذیری^۶: به جای هدفگیری برای نمونه گیری تصادفی و استدلال احتمالی، پژوهشگران کیفی به ارائه یک تصویر مفصل از زمینه ای که پژوهش در آن انجام شده است، ترغیب می شوند. در اینجا هدف ، ارائه اطلاعات کافی به خواننده است برای قضاؤت درباره کاربرد پذیری یافته ها در محیط های دیگر.

قابلیت اطمینان^۷: این مفهوم پژوهشگران را ترغیب می کند بازبینی را ممکن کنند که این می تواند امکان موشکافی و رسیدگی سایر پژوهشگران را ممکن کند.

² - Reliability

³ - validity

⁴ - Linco

⁵ - uba

⁶- credibility

⁷- transferability

1- dependability

تأثیدپذیری^۱: این مفهوم به رسیدگی و بازرسی به عنوان ابزاری برای اثبات کیفیت استناد می‌کند؛ برای مثال پژوهشگر می‌تواند یک تحلیل خود انتقادی را از روش شناسی به کار رفته در پژوهش فراهم آورد. در این پژوهش نیز این موارد در نظر گرفته شده است.

یافته ها

در این بخش از پژوهش به بررسی و تحلیل مصاحبه‌های انجام شده با هنرجویان، هنرآموزان و مدیران مدارس می‌پردازم. در مجموع این پژوهش ۳۰ مصاحبه انجام شد و هر مصاحبه با یک کد مشخص شده است. پس از بررسی و تطبیق مکرر مضامین حاصل از مصاحبه‌ها و تحلیل عمیق آنها، ۸ مضمون اصلی و ۲۶ مضمون فرعی بدست آمد که در ادامه هریک از این مضمون‌ها عنوان شده و مورد کنکاش عمیق قرار گرفته شده است. اطلاعات مربوط به این مضامین در جدول (۱) نشان داده شده است.

جدول (۱): مضامین اصلی استخراج شده از مصاحبه‌ها

ردیف	مضامین اصلی	مضامین فرعی
۱	ناآگاهی و نداشتן شناخت کافی هنرجویان درباره رشتة پویانمایی	داشتن مهارت در زمینه طراحی و نقاشی-تحقیق نکردن و نداشتן شناخت کافی-معرفی دیگران-نبود رشتة‌ی مرتبط با علاقه-برگزاری جلسه معرفه و آشنایی با رشتة‌انیمیشن
۲	کافی و به روز نبودن امکانات و تجهیزات هنرستان	کم بودن تعداد تجهیزات فرسوده بودن به روز نبودن امکانات-استفاده از تجهیزات برای جذب هنرجو
۳	ضعف مهارت و مسلط نبودن هنرآموز بر مباحث درسی	مرتبط نبودن رشتة‌ی تحصیلی هنرآموز با رشتة تدریس-ناآشنایی با مهارت‌های جدید
۴	حجم زیاد و محتوای مطالب کتاب‌های دروس تخصصی کارگاهی	ناهمسانی مطالب کتاب‌های درسی با سطح دانش و مهارت هنرجو-استفاده از تمرین‌های عملی متنوع بیشتر-اضافه و تکراری بودن بعضی مطالب
۵	کم و محدود بودن زمان دروس کارگاهی تخصصی	ناتمام ماندن فعالیت‌های کلاسی-رسیدگی نکردن هنرآموز به تمامی تمرین‌های هنرجویان
۶	نبود امکان استعدادسنجی هنرجویان موقع ورود به هنرستان	معدل پایین هنرجویان-بی علاقگی و نداشتן استعداد در رشتة پویانمایی-پرکردن ظرفیت هنرستان-بی علاقگی به دروس تئوری
۷	محبوب نبودن هنرستان و به ویژه رشتة پویانمایی در بین خانواده‌ها و جامعه	نگاه جامعه به انیمیشن به عنوان یک رشتة تغیری و بدون درآمد-هنرستان جای دانش آموزان تنبل و درس نخوان است-از نظر خانواده‌ها رشتة‌انیمیشن آینده شغلی ندارد

^۲- confirmability

نبود امکان مشاوره تحصیلی در زمان انتخاب رشته -نداشتن مهارت و توانایی لازم برای انجام فعالیت ها- ناتوانی در برقراری ارتباط با رشته پویانمایی و در نتیجه دلزدگی از تحصیل	نداشتن انگیزه کافی برای ادامه تحصیل در این رشته	۸
--	---	---

۱-ناآگاهی و نداشتن شناخت کافی هنرجویان در باره رشته پویانمایی

بعد از پایان مقطع نهم متوسطه اول، عده ای از دانش آموزان برای سال دهم به هنرستان می روند و وارد رشته پویانمایی می شوند. بعضی از موقع ورود دانش آموزان به این رشته با تحقیق و مشاوره صورت می گیرد ولی نکته ی مهمی که در این قسمت وجود دارد این است که بعضی از دانش آموزان به دلیل این که نمی توانند در رشته های شاخه نظری ادامه تحصیل دهند بدون هیچ شناختی وارد رشته های هنرستان، و به خصوص رشته پویانمایی می شوند. این انتخاب رشته غلط در سال دهم هنرستان در بیشتر مواقع باعث سرخوردگی، دلسردی و نامیدی دانش آموز از ادامه تحصیل در این رشته می شود و ما شاهد این هستیم که دانش آموزان در سال یازدهم تغییر رشته می دهند و از ادامه تحصیل در این رشته منصرف می شوند.

- هنرجویی با کد ۳ می گوید: "وقتی می خواستم انتخاب رشته کنم به من گفتن برو رشته انیمیشن، این رشته خیلی خوبه و میتوనی یاد بگیری انیمیشن بسازی ولی وقتی وارد این رشته شدم دیدم که باید طراحی و نقاشی بلد باشم. نویسنده‌گی کنم و کلی کارهای که مربوط به کار با نرم افزار و من خیلی بهشون علاقه نداشتم و من فقط به انیمیشن دیدن علاقه داشتم و فکر می کنم تحصیل تو این رشته خیلی برام سخت باشه برای همین تصمیم گرفتم سال دیگه تغییر رشته بدم."

- هنرجویی با کد ۱۳ می گوید: "من می خواستم برم رشته سینما. از اونجایی که تو شهرستان خمینی شهر رشته سینما نبود موقعی که او مدم برای ثبت نام، مشاور مدرسه به من گفت بین این رشته هم یکی از شاخه های سینما است و می تونی این رشته را بخونی بعد برای دانشگاه بری رشته سینما ولی من الان بعد از گذشت چند ماه و درس خوندن تو این رشته متوجه شدم که کلا از این رشته خوشم نمی آید و درسته که تو رشته انیمیشن از مباحث سینمایی بحث می شه ولی آخرش من رشته سینما را دوست داشتم و این رشته خیلی طراحی و نقاشی می خود و من از این چیزها خوشم نمی آید."

- هنرجویی که کد او شماره ۹ است می گوید: "مدرسه می خواست ظرفیت این رشته اش را پر کنه برای همین تا ما او مدمیم برای ثبت نام کلی به ما از خوبی های این رشته گفتن و ما را فریب دادن و بدون در نظر گرفتن استعداد و علاقه ی ما، اسم ما را نوشتند تو این رشته. الان که او مدم تو این رشته اصلا از این رشته راضی نیستم و می خوام تغییر رشته بدم."

۲-کافی و به روز نبودن امکانات و تجهیزات هنرستان

یکی از عواملی که باعث دلگرمی هنرجو برای ادامه کار می شود، استفاده از تجهیزات جدید و به روز می باشد. هنرجویی که در دروس کارگاهی با تجهیزات فرسوده و یا ناقص و ضعیف رو برو می شود از انجام ادامه فعالیت دلسرد شده و این عامل مانع یاددهی و یادگیری کامل مهارت می شود. طبق بررسی های انجام شده، مشخص گردید که بیشتر امکانات و تجهیزات هنرستان ها فرسوده و یا از رده خارج می باشند و اصلا به روز و جدید

نیستند. مشاهده کردیم که حتی تعداد تجهیزات، پاسخگوی نیاز جمعیت کنونی هنرجویان هنرستان‌ها نیست و از آنجایی که در هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای، اصل آموزش بر پایه تجهیزات استوار است و تجهیزات هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای سال به سال تغییر می‌کند و اگر این تجهیزات به روز و مدرن نشوند شاهد این خواهیم بود که آموزش‌ها و یاددهی روز به روز ضعیف‌تر و یادگیری هنرجویان کم‌تر خواهد شد و چه بسا ممکن است که به تعطیلی هنرستان بیانجامد.

- هنرآموزی با کد ۱۸ که سابقه تدریس بیشتری نسب به بقیه هنرآموزان دارد می‌گوید: "بیشتر تجهیزات هنرستان قدیمی و فرسوده هستند و باید جدید و به روز شوند. این عامل باعث اتفاق وقت و کم‌انگیزه شدن هنرجویان برای یادگیری مهارت می‌شود. همچنین قدیمی بودن این امکانات باعث کند شدن تدریس و اتفاق وقت کلاس نیز می‌شود که باید برای حل این مشکل تدبیری اندیشیده شود."
- مدیر مدرسه با کد ۱۹ می‌گوید: "شرایط مالی و بودجه‌ی مدرسه به ما این امکان را نمی‌دهد که بتوانیم همه ساله تجهیزات را به روز نماییم. خرید و اضافه کردن تجهیزات در صورتی امکان‌پذیر است که ما بتوانیم از هزینه‌های اصلی مدرسه کم کنیم که متأسفانه با توجه به هزینه‌های بالای مدرسه بیشتر بودجه مدرسه صرف آن هزینه‌ها می‌شود."
- هنرجویی با کد ۱ می‌گوید: "تجهیزات و امکانات هنرستان ما خیلی کم‌می‌باشد، بعضی از این امکانات از رده خارج شدن و اصلاً قابل استفاده نیستند ولی ما مجبوریم برای این که کارمنون را پیش ببریم با همین امکانات بسازیم این مشکل باعث شده دیگه انگیزه‌ای برای کار کردن و فعالیت در مدرسه نداشته باشیم."

۳- ضعف مهارت و مسلط نبودن هنرآموز بر مباحث درسی

از آنجایی که رشته پویانمایی یک رشته نو و جدید در نظام آموزشی فنی و حرفه‌ای می‌باشد، هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای بسیار با مشکل تامین هنرآموز برای این رشته مواجه هستند و کمبود هنرآموز تخصصی رشته اینیمیشن باعث شده که بسیاری از هنرستان‌ها، تدریس دروس تخصصی این رشته را به هنرآموزانی بسپارند که متأسفانه در این زمینه دانش و تخصص کافی ندارند و همین مسئله باعث جهت دهی هنرجویان به سمت و سوی گرایش‌های دیگر شده است، در نتیجه فرآیند تدریس و اهداف مورد نظر درباره این رشته به نتیجه مطلوب منجر نخواهد شد و ما شاهد هنرجویانی هستیم که به دلیل دریافت نکردن آموزش صحیح و اصولی، در این رشته سردرگم هستند و هنوز نتوانسته اند با این رشته تحصیلی ارتباط برقرار نمایند.

- هنرجویی با کد ۱۴ در خلال صحبت‌هایش درباره مشکلات این رشته می‌گوید: "اگر مدرسه برای ما معلمانی با مدرک تخصصی اینیمیشن انتخاب می‌کرد انگیزه ما نسبت به تحصیل در این رشته بیشتر می‌شد. وقتی که معلمان دروس تخصصی ما یا مدرک نقاشی دارند یا گرافیک و بیشتر مطالب درس را به همان سمت و سوی تخصص خودشان می‌برند مسلماً ما به عنوان هنرجوی اینیمیشن چیز زیادی خواهیم آموخت."

- مدیر مدرسه با کد ۲۰ می گوید: "در رشته انجمنیشن کمبود نیروی متخصص داریم و نیاز هست که دوره های ضمن خدمت برای هنرآموزان با رشته غیر مرتبط برگزار بشه تا این هنرآموزان بتوانند مطالب رو به خوبی به هنرجویان منتقل کنند.

۴- حجم زیاد و محتوای مطالب کتاب های دروس تخصصی کارگاهی

مطالب درسی دروس کارگاهی، یکی از اصلی ترین بخش ها برای آموزش مهارت های پایه و اصلی به هنرجویان می باشد که باید مطابق پیشرفت های علمی روز دنیا باشد. نحوه نگارش این کتاب ها بسیار مهم است و باید جنبه عملی داشته باشد تا بتواند بر علاقه مندی و خلاقیت هنرجویان تاثیر بگذارد اما متأسفانه در مورد رشته پویانمایی این اتفاق صورت نگرفته است و متأسفانه دروس کارگاهی توسط استادی دشته شده که سابقه تدریس در هنرستان را نداشته اند و به همین دلیل بیشتر تمرکز مولف کتاب برروی مباحث نظری بوده است، در صورتی که باید بیشتر جنبه عملی در نظر گرفته شود. همچنین حجم زیاد مطالب کتاب به گونه ای است که هنرآموز نمی تواند کل مطالب را تا پایان سال تدریس نماید و مجبور می شود که بخش هایی را به صلاحیت خود حذف نماید یا فقط به سرفصل ها اشاره مختصراً نماید.

- هنرآموزی با کد ۱۶ می گوید: "برخی از کتاب ها مثل طراحی شخصیت و متحرک سازی دو بعدی در زمان نادرست یعنی سال دهم ارائه شده و به عنوان مثال بهتر بود بجای کتابی مثل طراحی شخصیت در سال دهم کتاب طراحی گذاشته می شد چون این کتاب واقعاً بیش از سطح انتظار از یک هنرجو سال دهم که عموماً هیچ گونه آشنایی با مبحث طراحی ندارند و این ضعف در طراحی موجب شده تا هنرجویان در درس طراحی شخصیت و متحرک سازی دو بعدی با مشکلات اساسی مواجه شوند و هم چنین مطالبی که در کتاب طراحی شخصیت گذاشته شده هر پویمان به تنها یک قابلیت تدریس جداگانه در یک سال تحصیلی را دارد نه زمان محدود یک پویمان. از نظر من حجم مطالب کتاب های تخصصی بسیار زیاد هستند و اگر معلم بخواهد برای هر سرفصل به طور کامل زمان بگذارد و تمامی تمرین ها و فعالیت های کتاب را به طور کامل انجام دهد نمی تواند کل کتاب را تا آخر سال تحصیلی به اتمام برساند.

- هنرآموزی با کد ۱۷ در مورد این مشکل چنین بیان می کند: "به نظر بnde بزرگترین چالش در رشته انجمنیشن در حال حاضر حجم زیاد مطالب آموزشی در هر کتاب تخصصی است که باعث اور دوز اطلاعاتی دانش آموزان می شود و از آن مهم تر چیدمان و اولویت بندی غیر حرفه ای فصول کتاب است که دانش آموز را دچار سردر گمی و اضطراب کرده به نظر باید تغییر اساسی توسط یک تیم متخصص و حرفه ای در کتاب ها انجام شود و گرنه کماکان همکاران گرامی که در این رشته متخصص هستند کتاب را به دلیل ناکارآمدی کنار گذاشته و سراغ دانش و فصل بندی خودشان می روند که رحمت آنها را چندین برابر میکند امیدوارم به جای اصرار بر اشتباهات، فکری به حال اصلاح کتب بکنیم".

- هنرجویی با کد ۱ می گوید: "مطالب کتاب های تخصصی خیلی متناسب با سطح درک و دانش دانش آموزان نیست و دانش آموز بیشتر با توضیح معلم و تمرین درس را یاد می گیرد البته همیشه این گونه نیست و در بعضی قسمت ها متن کتاب قابل درک و مفید است.

۵- کم و محدود بودن زمان دروس کارگاهی تخصصی

در هنرستان، هر واحد درس نظری معادل یک ساعت آموزش در هفته برای طول سال تحصیلی می باشد. ساعات هر واحد درس عملی (کارگاهی، آزمایشگاهی، عملیات میدانی و ...) معادل یک و نیم تا چهار برابر ساعات آموزشی یک واحد درس نظری است. (آیین نامه آموزشی دوره سه ساله متوسطه روزانه، ۱۳۸۹). طبق برنامه ریزی دفتر تالیف فی و حرفه ای برای زمان بندی دروس تخصصی کارگاهی، زمان اختصاص داده شده برای هر درس تخصصی کارگاهی رشتہ پویانمایی ۱۲۰ ساعت تئوری و ۱۸۰ ساعت عملی می باشد و بر این اساس مدت زمان اختصاص داده شده به هر کارگاه درسی تخصصی در طول هفته ۸ ساعت می باشد(راهنمای برنامه درسی رشتہ پویانمایی، ۱۴۰۰). این زمان با توجه به اینکه مطالب کتاب های درسی بیشتر به صورت عملی می باشد، به نظر می رسد که برای دروس تخصصی رشتہ اینیمیشن کم باشد. چون عملا هنرجویان دو زنگ کلاس را به فعالیت های عملی می پردازند و دو زنگ دیگر به آموزش و تدریس هنرآموز اختصاص می یابد و این زمان برای انجام دادن یک فعالیت به طور کامل کفایت نمی کند و هنرجو مجبور می شود بقیه فعالیت را در خانه به اتمام برساند و این تکمیل فعالیت کلاسی علاوه بر تکالیف منزل می باشد. از طرف دیگر با توجه به شرایط خاص رشتہ اینیمیشن که نیاز به دیدن فیلم و اینیمیشن دارد بخشی از وقت کلاس هم صرف فیلم دیدن می شود و عملا هنرجویان زمان خیلی زیادی برای انجام تمرین های کلاسی ندارند.

• هنرجویی با کد ۴ می گوید: "زمان کلاس های کارگاهی خیلی خیلی کم، کسی که داخل به حرفه

ای وارد شده باید کامل داخل اون دنیای حرفه ای خودش تلاش کنه. برای کسی که رشتہ اش اینیمیشن هست کار عملی زیادی می خواهد. ۸ ساعت برای تجربه و تکمیل یه فعالیت خیلی کم تازه نصف بیشتر زمان مون هم برای درس دادن معلم میره و ما تو کلاس وقت برای کار عملی خیلی کم داریم.

• هنرآموزی با کد ۱۷ بیان می کند: "هنرجویان بسیار علاقه مند هستند که کار عملی انجام دهند ولی

خب یک معلم ناچار است که درس را به صورت کامل برای هنرجویان تدریس کند با توجه به حجم زیاد مطالب کتاب، به ناچار از بعضی از قسمت های کتاب به صورت سطحی عبور می کنیم و زمان کلاس را در اختیار مطالب اصلی و مهم کتاب قرار می دهیم. از آنجایی که برای بعضی از قسمت ها ناچار به تماشای فیلم هم هستیم زمان کلاس برای انجام فعالیتهای عملی از دست می رود و هنرجویان مجبور می شوند که بقیه فعالیت های کلاسی را در منزل تکمیل نمایند.

• مدیر مدرسه با کد ۲۰ درباره این مشکل بیان می کند: "مدام هنرجویان و هنرآموزان درباره زمان کم

کارگاه ها به من گله می کنند و از من می خواهند که اگر امکانش هست از زمان سایر دروس که خیلی تخصصی نیستند کم کنم و به زمان دروس کارگاهی اضافه نمایم ولی متاسفانه ما چنین امکانی نداریم و فقط می توانیم برایشان کلاس اضافه تعریف کنیم که آن هم باید در ساعات خارج از زمان

مدرسه تعریف شود که هم برای ما و هم هنرجویان هزینه بر است.

۶- نبود امکان استعدادسنجی هنرجویان موقع ورود به هنرستان

متأسفانه امروزه در مدارس ما، استعدادهای دانشآموزان کشف نمی شود و هدایت تحصیلی آنان (که باید بر مبنای استعدادسنجی دقیقی باشد) در سال دهم هنرستان، طبق مصوبه ای آموزش و پرورش فقط بر اساس:

میانگین نمره های درسی، آزمون هوش گروهی ریون^۱، رغبت سنج تحصیلی جان هالند^۲ و اولویت و تشخیص خانواده انجام می شود. در پژوهش های زیادی از جمله پژوهش نویدی با عنوان "بررسی سهم هریک از ملاک های تحصیلی در پیش بینی پیشرفت تحصیلی دانشآموزان نظام جدید آموزش متوسطه"، نشان دهنده موفق نبودن در شناخت دقیق و هدایت تحصیلی دانشآموزان در رشته های تحصیلی آنان بوده است و مشخص شد که هیچ یک از این ملاک ها به جز نمرات احتمالی دانشآموزان در سال های تحصیلی گذشته، در پیش بینی موفقیت تحصیلی آینده آنان سهم معنا دارد. متأسفانه در دوره حاضر استعداد دانشآموزان، در دوره متوسطه ای اول شناخته نمی شوند تا زمینه و بستر مناسبی در راستای هدایت تحصیلی درست و دقیق آنان در هنرستان باشد. از طرف دیگر، انتخاب شغل دارای اهمیت خاصی در زندگی انسان است و زمینه انتخاب شغل هم چیزی جز انتخاب رشته تحصیلی نیست، لذا انتخاب درست و دقیق رشته تحصیلی امری مهم به شمار می رود. مشاوران تحصیلی در مدارس باید دانشآموزان را در شناسایی و تجزیه و تحلیل توانایی ها، رغبت ها و خلق و خوی خود یاری کنند، همچنین آنان را با خصوصیات و شرایط احراز مشاغل و آینده هر یک از رشته های شغلی آشنا سازند و نیز به دانشآموزان کمک کنند تا ویژگی های خود را با خصوصیات و شرایط احراز شغل مقایسه کنند. هنرجویانی که در عرصه تحصیل و یادگیری در مدارس موفق هستند، در عرصه شغلی نیز موفق بوده اند و نرخ اشتغال موفق بیشتری نسبت به دیگر هنرجویان دارند.

- هنرجویی با کد ۵ می گوید: "نمرات درسی من در دوره متوسطه اول پایین بود و من به خاطر پایین بودن نمرات و معدلم ناچار شدم که به هنرستان بیایم و بدون داشتن علاقه این رشته انتخاب نمایم. با وجود این که در این رشته کارهای متنوعی را یاد می گیریم اما من علاقه و انگیزه ای به این مهارت ها ندارم."
- هنرآموزی با کد ۱۸ می گوید: "یکی از بزرگترین مشکلات ما در حین تدریس دروس این است که بعضی از هنرجویان اصلا به این رشته تحصیلی علاقه مند نیستند و هر چیزی را که ما آموزش می دهیم یا متوجه نمی شوند یا اگر متوجه شوند چندان نسبت به آن علاقه نشان نمی دهند یا توانایی و استعداد انجام آن فعالیت آموزشی را ندارند و این مسئله باعث کند شدن روند آموزش در کلاس و اعتراض هنرجویان کوشانند و مستعد می شود."

۷-محبوب نبودن هنرستان و به ویژه رشته پویانمایی در بین خانواده ها و جامعه

متأسفانه در جامعه ای امروزی ذهنیت دانش آموزان و خانواده ها در مورد هنرستان ها مطلوب نیست و بیشتر تصور بر این است که دانش آموزان ناموفق تحصیلی باید در هنرستان ها مشغول به تحصیل باشند ولی با نگاه به کشور های توسعه یافته می توان دید که دانش آموزان باهوش و موفق در آن کشورها روانه هنرستان ها می شوند. در جامعه ای امروزی ما مشکل بزرگی داریم و آن کم اطلاعی خانواده ها در حوزه آموزش های هنرستانی است. متأسفانه عرفی وجود دارد که نمی توانیم آن را بشکنیم. عرف این است که دانش آموز باهوش در رشته ریاضی فیزیک ادامه تحصیل بدهد. یا کسی که می خواهد آینده شغلی اش تضمین شود، رشته تجربی را انتخاب کند. دانش آموزی هم که معدلش کمتر است، رشته علوم انسانی را انتخاب کند. دانش آموزانی هم که جایی در

¹. Raven

². Holland Career and Interest inventory

دبيرستان ندارند به هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای و کاردانش بروند. این طرز تفکر غلط باعث شده که دانش آموزان با وجود داشتن علاقه و استعداد مدام درگیر این مسئله باشند که چگونه ذهنیت اطرافیان را نسبت به رشته پویانمایی مثبت نمایند. به اعتقاد گاردنر تفکری که موفقیت را در چارچوب قابلیت‌های نهفته در آزمون سنجش بهره‌هشی (IQ) معنا و مفهوم می‌نماید، منجر به شکل‌گیری "مدارس یکسان و یکنواخت" شده است. بر مبنای این تفکر، ریاضیات بیشترین اهمیت را در نظام آموزشی دارد و علوم تجربی در مرتبه بعد قرار می‌گیرد. بنابراین، دانش آموزان مستمراً و با استفاده از آزمون‌های استاندارد شده آزمون می‌شوند. کسب موفقیت در این آزمون‌ها به معنای این است که فرد هوشی سرشار دارد و ناکامی آن‌ها به معنای فقدان زمینه لازم برای کسب موفقیت در مدرسه و تحصیل است. چنین ویژگی‌ای معرف روح حاکم بر مدارسی است که گاردنر از آن‌ها به عنوان مدارس "یکسان و یکنواخت" نام می‌برد (مهرمحمدی و کیان، ۱۳۹۳: ۱۱۰). گاردنر بر این باور است که نمی‌توان از نظریه هوش‌های چندگانه دستورالعمل خاصی برای تعلیم و تربیت استخراج کرد؛ بلکه باید به منزله مجموعه‌ای از اندیشه‌های مستعد کاربردهای گوناگون با این نظریه روبرو شد. با این وصف، وی توجه به اصل کلی را به استناد نظریه هوش‌های چندگانه اجتناب ناپذیر می‌داند (گاردنر، ۱۹۹۵: ۲۲).

۱. افراد ذهن‌های مشابهی ندارند و چه بسا مجموعه توانایی‌های ذهنی هر فرد با فرد دیگر متفاوت است. علاوه بر این، نیمرخ هوشی افراد ثابت نمی‌ماند و تغییر می‌کند.

۲. حیات بشر کوتاه است و امکان فراگیری همه چیز و پیشرفت در همه زمینه‌ها برای آحاد بشر فراهم نیست. بنابراین در مقطع مناسبی باید گزینش و انتخاب صورت پذیرد. بدین جهت نظام‌های آموزشی باید به سمت مدارس "فردمحور" حرکت کنند که همان مدارس پیشرفت گراست. در این شکل از تعلیم و تربیت، تفاوت‌های فردی دانش آموزان اهمیت بسیار می‌یابند.

در نتیجه، با وارد کردن تربیت هنری به منزله عنصر اساسی در جریان تعلیم و تربیت و بها دادن به آموزش هنر در نظام‌های آموزش و پرورش، یکی از مهم ترین ابعاد مغفول تفاوت‌های فردی فرصت بروز و ظهور می‌یابد و به همین نسبت به مشروعیت برنامه‌های درسی و آموزشی افزوده خواهد شد (مهرمحمدی و کیان، ۱۳۹۳: ۱۱۶).

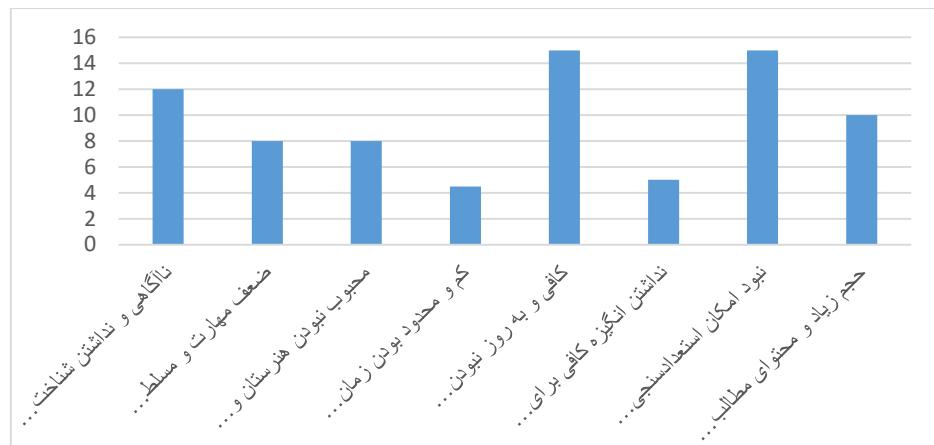
- هنرجویی با کد ۲ می‌گوید: "باید بتوان کاری کرد که دید جامعه نسبت به رشته پویانمایی تغییر کند چون بیشتر افراد جامعه فکر می‌کنند که این رشته، یک رشته‌ی تفریحی و بدون درآمد است و هیچگونه آینده‌ای ندارد در صورتی که ما شاهد هستیم که این رشته می‌تواند به یک شغل درآمدزا تبدیل شود و آینده‌ی درخشانی را برای فرد شاغل در این زمینه رقم بزند.

- هنرآموزی با کد ۱۷ در این باره می‌گوید: "بسیاری از والدین در ابتدای سال تحصیلی به سراغ ما می‌آیند و درباره این رشته و آینده‌ی شغلی آن از ما سوال می‌پرسند و از صحبت‌هایشان پیداست که اصلاً به این رشته اطمینان ندارند. گاهی اوقات هم هنرجویان از اینکه در جامعه و توسط اطرافیان به خاطر انتخاب این رشته مورد تمسخر قرار گرفته‌اند در کلاس درس گله می‌کنند و ابراز می‌کنند که رفتارهای نادرست اطرافیان آنها را نسبت به ادامه تحصیل در این رشته مردد کرده است.

۱- نداشتن انگیزه کافی برای ادامه تحصیل در این رشته

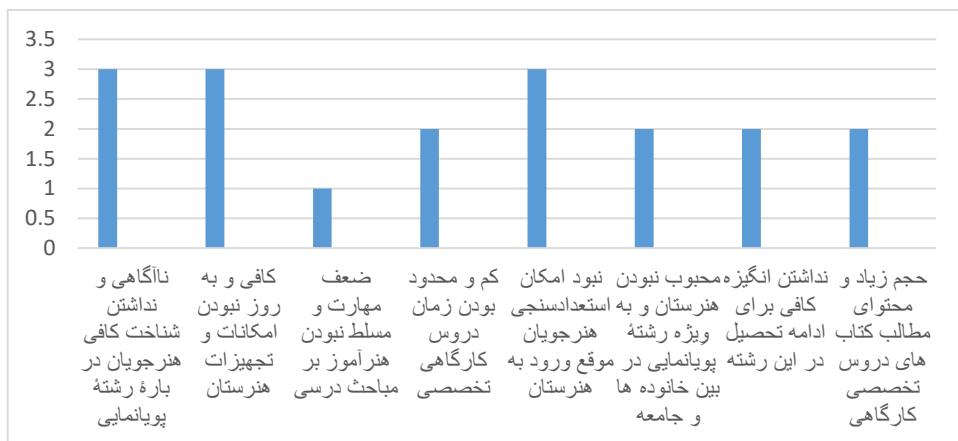
گروهی از هنرجویان به دلیل نداشتن هدف واقعی و صرفا با در دست داشتن یک برگه هدایت تحصیلی وارد هنرستان می شوند. این گروه از هنرجویان اگر به صورت صحیح نیز مشاوره نشوند، سرخورده شده دچار صدمات جبران ناپذیری خواهند شد. انتخاب رشته نامناسب توسط هنرجو، به دلیل اطلاعات ناکافی، هدایت ناصحیح خانواده و مشاوره که این مورد نیز می تواند مرهون عوامل خانوادگی یا هنرستان باشد باعث می شود زمانی که هنرجو به دلیل اطلاعات ناکافی یا غیر مرتبط در رشته ای نامناسب با شرایط ذهنی و روحی خود مشغول تحصیل شود، با مشکلات بسیاری روبه رو شود. هنرجویان یکی از اقشار بسیار آسیب پذیر جامعه هستند که به لحاظ قرارگیری در محیط هنرستان و مواردی چون ضعف درسی و نداشتن انگیزه و هدف لازم، و همچنین نداشتن مشاوره و راهنمای مناسب، همواره در معرض خطر افت تحصیلی، ترک تحصیل و یا تغییر رشته قرار دارند.

- هنرجویی با کد ۱۳ می گوید: "من اگه درست مشاوره شده بودم اصلا وارد این رشته نمی شدم و می رفتم در یکی از شاخه های نظری درس می خوندم تو این رشته اصلا حس رقابت وجود نداره و به همین خاطر تقریبا به درس خوندن و تلاش برای انجام کارهای عملی بی علاقه شدم.
- هنرآموزی با کد ۱۶ می گوید: "بعضی از دانش آموزان مدتی بعد از ورود به این رشته به دلیل نداشتن علاقه و استعداد و حجم بالای تمرین ها و کارهای کلاسی از این رشته دلسربد می شوند و مدام از من درباره تغییر رشته و یا ترک تحصیل سوال می پرسند و ما بیشتر اوقات در سال یازدهم رشته پویانمایی شاهد تغییر رشته هنرجویان و یا ترک تحصیل آنها می باشیم.
- مدیر مدرسه با کد ۱۹ بیان می کند: "یکی از بزرگترین مشکلات ما در مورد هنرجویان رشته اینیمیشن این است که این هنرجویان بعد از ورود به این رشته دچار سردرگمی می شوند و نمی دانند که می توانند در این رشته بمانند یا خیر؟ گاهی اوقات ما آنها را به مشاور مدرسه معرفی می کنیم. بعضی مواقع هم با صلاحیت مشاور و مشورت با خانواده‌ی هنرجو، از هنرجو می خواهیم که تغییر رشته بددهد اما نکته قابل توجه این است که این اتفاقات بیشتر در سال دهم رخ می دهد و هنرجویانی که از سال دهم عبور می کنند در سال های بعد به یک ثبات نسبی در مورد رشته‌ی پویانمایی می رسند و با این رشته ارتباط برقرار می نمایند.

نمودار (۱) مهمترین آسیب‌های رشته پویانمایی در مقطع دهم هنرستان از دید هنرجویان

با توجه به نمودار (۱) بیشترین آسیبی که از نظر هنرجویان در مقطع دهم رشته پویانمایی وجود دارد مربوط به "نبود امکان استعدادسنجی هنرجویان موقع ورود به هنرستان" و "کافی و به روز نبودن امکانات و تجهیزات هنرستان" است. کمترین آسیب هم مربوط به "کم و محدود بودن زمان دروس کارگاهی تخصصی" می‌باشد.

نمودار (۲) مهمترین آسیب‌های رشته پویانمایی در مقطع دهم هنرستان از دید هنرآموزان

با بررسی نمودار (۲) مشخص شد که از دید هنرآموزان بیشترین آسیب‌های مهارت آموزی در مقطع دهم رشته پویانمایی شامل: "ناآگاهی و نداشتن شناخت کافی هنرجویان در باره رشته پویانمایی"، "کافی و به روز نبودن امکانات و تجهیزات هنرستان" و "نبود امکان استعدادسنجی هنرجویان موقع ورود به هنرستان" می‌باشد و کمترین آسیب از دید هنرآموزان هم شامل "ضعف مهارت و مسلط نبودن هنرآموز بر مباحث درسی" است.

بحث و نتیجه‌گیری

از آنجایی که این پژوهش با هدف آسیب شناسی نظام آموزشی پویانمایی در مقطع دهم هنرستان انجام شده است در این راستا ۸ مقوله‌ی مهم شامل: "ناآگاهی و نداشتن شناخت کافی هنرجویان در باره رشته پویانمایی"، "کافی و به روز نبودن امکانات و تجهیزات هنرستان"، "ضعف مهارت و مسلط نبودن هنرآموز بر مباحث درسی"، "حجم زیاد و محتوای مطالب کتاب دروس تخصصی کارگاهی"، "کم و محدود بودن

زمان دروس کارگاهی تخصصی، "نبوت امکان استعدادسنگی هنرجویان موقع ورود به هنرستان"، "محبوب نبودن هنرستان و به ویژه رشتہ پویانمایی در بین خانواده‌ها و جامعه" و "نداشتن انگیزه کافی برای ادامه تحصیل در این رشتہ" به عنوان آسیب شناسایی شد. طبق نتایج بدست آمده از این پژوهش مشخص شد که هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای در بدو ورود هنرجویان به رشتہ پویانمایی در مورد این رشتہ، اطلاعات کافی را در اختیار آنها قرار نمی‌دهند و هنرجویان بدون داشتن اطلاعات کافی درباره این رشتہ، وارد آن می‌شوند که این مسئله باعث می‌شود هنرجو در ادامه مسیر و بعد از آشنایی با این رشتہ در طول دوران تحصیل، متوجه شود که قدم در مسیر اشتباہ گذاشته و این رشتہ آن چیزی که او انتظار داشته نیست. نکته دیگری که در ادامه پژوهش به آن رسیده شد نبوت امکان استعدادسنگی هنرجویان موقع ورود به هنرستان، قبل از ورود به رشتہ پویانمایی بود. این مشکل یکی از عمدۀ تربین مشکلات بدست آمده در این پژوهش است زیرا نبوت استعدادیابی هنرجویان باعث می‌شود که هنرجویانی که استعداد و مهارت لازم برای تحصیل در رشتہ پویانمایی را ندارند وارد این رشتہ شوند و طول سال تحصیلی در روند آموزش‌های کلاس و مهارت آموزی سایر هنرجویان خلل وارد نمایند و همچنین خود این هنرجویان هم، هم از نظر تحصیلی و از نظر روحی دچار صدمه شوند و به دلیل ندیدن توانایی انجام فعالیت‌ها در خود و نداشتن استعداد، سرخورده و منزوی گردند. مسئله دیگری که به عنوان چالش شناسایی شد به روز نبوت امکانات و تجهیزات مدرسه است. تجهیزات فرسوده و قدیمی مانع یاددهی و یادگیری کامل مهارت‌ها می‌شود. این مشکل باعث می‌شود که هنرآموز و هنرجو از ادامه کار و انجام فعالیت دلسُرده شود. مطالعات نشان می‌دهد کمبود و مجھز نبوت کارگاه‌ها در هنرستان‌ها از دیگر موانع شاخه‌های فنی و حرفه‌ای است. این امکانات و تجهیزات فرسوده و از رده خارج جوابگوی نیاز جمعیت کنونی هنرجویان هنرستان‌ها نیست. امکانات کارگاهی بسیاری از هنرستان‌ها کافی نبوت و متناسب با تکنولوژی روز نمی‌باشد و آموزشی که متناسب با تکنولوژی روز انجام نشود بیهوده می‌باشد. سومین مشکلی که از نتایج تحقیقات بدست آمد ضعف مهارت و مسلط نبوت هنرآموز بر مباحث درسی بود. از آنجایی که ریشه بسیاری از مشکلات آموزشی و تربیتی به روش تدریس و مهارت هنرآموز بر می‌گردد، در این پژوهش مشخص شد که هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای در رشتہ پویانمایی و بخصوص مقطع دهم که یک مقطع حساس و مهم می‌باشد از هنرآموزان متخصص با مدرک تحصیلی مرتبط استفاده نمی‌کنند. بکارگیری هنرآموزان حرفه‌ای و متخصص باعث می‌شود که ذهن هنرجو درگیر مسائل آموزشی تخصصی درسی شود و به رشد و شکوفایی و توسعه استعدادهای هنرجویان کمک نماید. مسئله بعدی حجم زیاد و محتوای مطالب کتاب‌های دروس تخصصی کارگاهی است که بر اساس نتایج بدست آمده حجم مطالب کتاب‌ها و تعداد سرفصل‌های درسی بسیار زیاد می‌باشد. نکته دیگری که در رابطه با کتاب‌های درسی وجود دارد نحوه نگارش و فصل بندی کتاب‌هاست که باعث شده هنرآموز نتواند به همه‌ی سرفصل‌ها به طور کامل بپردازد زیرا بسیاری از این سرفصل‌ها بسیار گسترده است و هنرآموز نیاز دارد زمان زیادی را به آموزش آن اختصاص دهد و در نتیجه ناچار است که مطالب سایر فصل‌ها را به صورت خلاصه تر بیان نماید و این اشکال به نوع تدوین و تالیف کتاب درسی بر می‌گردد. مشکل دیگری که در ادامه بررسی‌های پژوهش بدست آمد زمان کم دروس کارگاهی بود که با توجه به مشکلات گفته شده قبلی یعنی حجم زیاد مطالب کتاب‌های درسی تخصصی و عدم بروز بودن تجهیزات و ناکافی بودن امکانات این مشکل بیشتر بروز می‌نماید. هنرجویان از کم بودن زمان

دروس کارگاهی خود گله مند هستند و بیان می کنند که تعداد تمرین ها و فعالیت های عملی کتاب بسیار زیاد است و در این زمان کم کارگاه نمی توانند به تمامی آنها به طور کامل بپردازند و مهارت ها را به صورت ناقص فرا می گیرند. چالش دیگری که در ادامه تحقیق در این پژوهش به دست آمد دیدگاه منفی جامعه و خصوصاً والدین نسب به رشتہ پویانمایی و هنرستان بود. خانواده ها به ویژه پدر و مادر، بسیار در امر تحصیل فرزندان خود از جمله انتخاب رشتہ تحصیلی دخالت می کنند. بعضی اوقات این دخالت ها مناسب و باعث پیشرفت و جهت گیری درست فرزند می شود ولی گاهی اوقات باعث عقب افتادگی و یا انتخاب نادرست می شود که نتیجه آن عدم رضایت و شکست خواهد بود. متأسفانه در کشور ما ذهنیتی وجود دارد که دانش آموزان ضعیف به هنرستان می روند که این ذهنیت غلط می باشد در صورتی که با نگاه به کشور های توسعه یافته می توان دید که دانش آموزان باهوش و موفق در آن کشورها روانه هنرستان ها می شوند. رشتہ اینیمیشن هم که یک رشتہ نو و جدید می باشد از آنجایی که هنوز برای بسیاری از خانواده ها و جامعه ناشناخته است، خیلی مورد استقبال خانواده ها برای ادامه تحصیل فرزندانشان قرار نمی گیرد و نسبت به این رشتہ دیدگاه مثبتی ندارند. این طرز تفکر منفی نسبت به این رشتہ و هنرستان، بر روی هنرجویانی که این رشتہ را به عنوان رشتہ ای تحصیلی خود انتخاب کرده اند تاثیر می گذارد و باعث دلسربدی آنها می شود. تمامی چالش های گفته شده باعث می شود که هنرجو در ادامه تحصیل در رشتہ پویانمایی با چالش بزرگتری روبرو شود و آن از دست دادن انگیزه ادامه تحصیل در این رشتہ است. بر اساس یافته های این تحقیق مشخص شد که بعضی از هنرجویانی که در رشتہ پویانمایی تحصیل می کنند یا در همان سال های تحصیل در هنرستان یا بعد از اتمام تحصیلات خود در هنرستان و برای ورود به دانشگاه تغییر رشتہ می دهند و وارد رشتہ دیگری به غیر از پویانمایی می شوند و این نشان دهنده ای نداشتن انگیزه کافی برای ماندن در این رشتہ هستند. متأسفانه هنرستان های فنی و حرفه ای ما نتوانسته اند که انگیزه کافی را برای علاقه مند کردن هنرجویان در رشتہ پویانمایی در هنرستان ها ایجاد نمایند و هنرجویانی هم که علاقه مند و مستعد هستند خودشان در این زمینه تحقیقات و پیگیری های بسیار انجام داده اند در صورتی که این از وظایف هنرستان و هنرآموزان است که با آشنا نمودن هنرجویان با این رشتہ و نشان دادن مزایای این رشتہ، نسبت به دادن انگیزه و علاقه به هنرجویان اقدام نمایند. هنرجو در این صورت است که تمایل پیدا می کند در این رشتہ بماند و همین مهارت را در آینده دنبال کند. در پایان پیشنهاد می شود که هنرستان ها زمینه ای را فراهم نمایند تا هنرجویان قبل از انتخاب رشتہ در هنرستان توسط مشاورین خبره و آگاه استعداد یابی شوند. این کار باعث بهبود کیفیت آموزش شده و زمینه حضور هنرجویان مستعد و علاقه مند را در هنرستان ایجاد می کند. باید در هنرستان فضایی ایجاد شود که قبل از انتخاب رشتہ، هنرجویان به طور کامل با رشتہ های هنرستان و به خصوص رشتہ پویانمایی آشنا شوند و درباره مهارت های مورد نیاز این رشتہ، تخصص ها و زمینه کاری آن اطلاعات کافی بدست آورند تا بتوانند با آگاهی کامل از رشتہ پویانمایی، آن را برای ادامه تحصیل انتخاب نمایند. (این فضا می تواند در قالب کارگاه های یک روزه آشنایی با رشتہ های هنرستان برگزار شود). سرفصل های کتاب های درسی تخصصی نیاز به بازنگری و تالیف مجدد دارد. بهتر است که به جای آموزش سرفصل های خیلی زیاد که برای هنرجویان گیج کننده و سنگین است، چند سرفصل اصلی به طور کامل در کتاب درسی گنجانده شود تا بتوان به طور کامل بر روی آموزش آن ها تمرکز کرد و بقیه سرفصل ها یا در قالب درسی دیگر یا در کتاب جداگانه ای آموزش

داده شود. باید برای تجهیز هنرستان بودجه جداگانه ای اختصاص یابد تا بتوان امکانات هنرستان‌ها را به روز کرد. این بودجه می‌تواند از طریق پرداخت وام به هنرستان‌ها تأمین شود تا هنرستان بتواند امکانات و تجهیزات کافی و به روز را برای کارگاه‌های هنرستان و بخصوص کارگاه‌های تخصصی پویانمایی تهیه نماید. در صورتی که مشکل تصحیح سرفصل‌های کتاب‌های آموزشی و تجهیزات کارگاه‌ها بر طرف شود یا در مورد سرفصل‌های کتب درسی تخصصی، بازنگری ای صورت پذیرد؛ مشکل زمان کم کارگاه‌ها نیز به خود مرتفع شده و هنرجویان و هنرآموزان دیگر با مشکل کمبود زمان آموزشی مواجه نخواهند بود. هنرستان‌ها باید تلاش نمایند از هنرآموزانی استفاده نمایند که در زمینه پویانمایی از تخصص و دانش کافی برخوردار هستند. هنرآموزانی که دارای تخصص در زمینه پویانمایی هستند می‌توانند باعث دلگرمی هنرجویان این رشته شوند و از آن جایی که در این زمینه مهارت و توانایی لازم را دارند می‌توانند به درستی هنرجویان را راهنمایی و هدایت نمایند. این موضوع را می‌توان به صورت پیشنهادی به مسئولین آموزش و پرورش طرح کرد که تمھیداتی جهت بهره‌گیری از افراد متخصص در این باره را به لحاظ قانونی و سازمانی بیاندیشنند. رشته پویانمایی یک رشته نو و جدید می‌باشد که معرفی آن نیاز به تبلیغات و فرهنگ سازی بسیاری دارد. در صورتی که بتوانیم این رشته را به درستی به جامعه و خانواده‌ها تبلیغ و معرفی نماییم، می‌توانیم ذهنیت جامعه را نسبت به این رشته تغییر دهیم و به آن‌ها این اطمینان را بدھیم که فرزندانشان قدم در مسیر درستی نهاده اند و آینده‌ی روشنی در انتظارشان است. (این تبلیغات می‌تواند از طریق تلویزیون و صدا و سیما صورت پذیرد و یا از طریق فضای مجازی). باید در هنرستان‌ها فضایی ایجاد شود تا هنرجویان رشته پویانمایی در طول تحصیل نسبت به این رشته علاقه مندتر شده و با انگیزه‌ی بیشتری تحصیل در این رشته را دنبال نمایند. این بسترهای می‌توانند در قالب‌هایی مثل : بازدید‌های فرهنگی – تفریحی از استودیوهای انیمیشن سازی، شرکت در جشنواره‌های فرهنگی هنری مرتبط با رشته پویانمایی و فیلمسازی، نمایش انیمیشن‌های جدید و به روز و تحلیل و بررسی آن‌ها، برگزاری کارگاه‌های آموزشی ساخت انیمیشن و برگزاری مسابقات دانش آموزی با موضوع ساخت انیمیشن باشد. ایجاد چنین زمینه‌هایی در هنرستان می‌تواند انگیزه و علاقه هنرجویان را تقویت نماید و آن‌ها را نسبت به دنبال کردن این رشته ترغیب نماید. در پایان توصیه می‌شود با توجه به جدید بودن کتاب‌های رشته پویانمایی در تمامی مقاطع هنرستان، پژوهش‌های دیگری در مورد تحلیل محتوای کامل کتاب‌های دروس تخصصی رشته پویانمایی در هنرستان صورت پذیرد.

منابع

- آئین نامه آموزش دوره سه ساله متوسطه روزانه (شیوه سالی واحدی)، معاونت آموزش وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۸۹ آیت‌الله‌ی، زهراء سادات (۱۳۹۳). بررسی تحلیلی آموزش دانشگاهی انیمیشن در ایران با نگاهی به آموزش انیمیشن در پنج مدرسه معتبر دنیا. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه هنر، دانشکده سینما و تئاتر بهرامی، ولی (۱۴۰۰). آسیب شناسی نظام آموزشی در ایران. تهران: انتشارات گل آذین، نوبت سوم تصدیقی، محمدعلی و تصدیقی، فروغ (۱۳۹۰). آسیب شناسی نظام آموزشی ایران در افق ۱۴۰۴. اولین همایش ملی آموزش در ایران (۱۴۰۴)، تهران
- تاج آبادی، رضا و رحیمی، محمد و شعبانی، سمیه (۱۳۹۲). نقش آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در توسعه کارآفرینی و اشتغالزایی. همایش دانشگاه کارآفرین؛ صنعت دانش محور، بابلسر

- تالیف یونسکو(۱۹۷۳). آموزش و کارآموزی معلمان فنی و حرفه ای. ترجمه اقبال قاسمی پویا، دفتر تحقیقات و برنامه ریزی معاونت آموزش فنی و حرفه ای و موسسه انتشارات فاطمی، ۱۳۶۹
- حیدری گوجانی، احمد(۱۳۹۶). آسیب شناسی نظام آموزشی کشور، همايش ملی آسیب شناسی نظام آموزشی کشور. تبریز خلاقی، علی اصغر(۱۳۸۵). نقش و اهمیت آموزش های فنی و حرفه ای در توسعه اقتصادی. رشد آموزش شاخه حرفه ای، بهار ۱۳۸۵، دوره اول، شماره ۳، ص ۱۳
- سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی(۱۴۰۰). راهنمای برنامه درسی رشته پویانمایی صدوqi، م(۱۳۸۷). معیارهای ویژه ارزیابی پژوهش کیفی. فصلنامه علمی-پژوهشی، روش شناسی علوم تربیتی، سال ۵۶، شماره ۱۴، ص ۷۲-۵۵
- فیض، فائزه(۱۳۸۵). آسیب شناسی نظام آموزشی رشته انیمیشن در ایران با نگاهی به نظام آموزشی فرانسه. فارابی، شماره ۳۲۷-۳۳۸، ص ۶۲
- کتیرازن، فاطمه(۱۳۹۳). بررسی برنامه آموزشی رشته انیمیشن سطح هنرستان و بازدهی آن در بخش های مرتبط در کشور. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده هنر
- مهرمحمدی، محمود و کیان، مرجان(۱۳۹۳). برنامه درسی و آموزش هنر در آموزش و پرورش. تهران، انتشارات سمت، چاپ اول نقیب زاده، احمد و فاضلی، حبیب الله(۱۳۸۵). درآمدی بر پدیدارشناسی به مثابه روشی علمی. پژوهشنامه علوم سیاسی، سال اول، شماره ۲، ص ۵۴-۳۰
- هاشمیان، حسن(۱۳۹۶). آموزش هنر در نظام آموزشی کشور. همايش ملی آسیب شناسی نظام آموزشی کشور، تبریز
- Gardner, H (1995). Multiple Intelligences: Implications for Art and Creativity. In WJ.
- Moustakas, C. E (1994). Phenomenological research methods. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.-